

๖๒ צו ליטות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

וזה הרוב סלט 7, ירושלים, טל' 4161022

עם ישראל, ממה שהוא נקי, ומפורסם וברור עיניו מי שרוצה באמות. ואפ"כ שום דבר לא עוזר, והצדיקים נשאים עצם בראשים מורושים גמורים, וכל פעם מואשים על יותר ויתר פשעים, המכינוי "נאצים" כלפי היהודים שגור בפייהם, ובעקבות בר גוזרים علينا גזירות, שرك ה' ישמור אותנו מהם, ואין לנו על מני להשען כי אם על אבינו שבשמים, ואליו נישא לבינו אל כפים. ומיאתים עליון גזירות, שרכ ה' ישמור לנו על קהלה ה' כלום קדושים ובתוכם ה', ועודיעת תנתנאו על קהלה ה' (געוואלד כמה חוץפה) יישמע משה ויפול על פניו" (כמבר ט).

וישועת ה' בהרף עין. וכי רצון שנפניהם שתמיד עיקר ההשתדרות בכל הענינים והמצבים הוא התפילה לה', כי אין עוד מלבדו.

בנרכת התורה וכטו"ס
שמעון יוסף הכהן ויונפלד

מודרך

ויהי קורתך, לך טליתך והלך לטל עצה מאשתו, בשאמור הקדוש ברוך הוא למשה (כברר ה', ר"ז): קח את הלוים מותוך בני ישראל וטהרת אותם, וכחה תעשה להם לטהרים וגוי והעבירות תער על כל בשפטם, מיד עשה כן לקבורה, התחיל לפוך על ישראל, לא קיו מביברין אותו, אמרו לו מי עשה לך קה, אמר להם משה עשה כי, ולא עוד אלא גטני בקיי גגeli וחייב מנייפין אותו ואומר לי הרי אתה עוזר, והביא את אפרן אחיו וקשתו בכלה והושיבו באקל מזעך, מיד התחל לפוך שׂוֹנְאֵי משה להתרומות בו את ישראל, ואמרו משה מלחה, ואחרן אחיו בלהן גדור, ובנוי סגני קהנה, פרומוה לפהן, מעשר לכלהן, עשרים וארבעה מעתנות לפהן, מיד (כברר ט, ג): ויקחלו על משה, מיד (כמבר ט, ג): ויאמרו אלהם.

(כברר רביה ית, ד)

שחתקדוש ברוך הוא מתקפל

ויהי איתא בזוהר (נשא דף קל"ז): 'אית רחמים ואית רחמים, אית רחמים פשוטים (ר"ל רחמים סתם כמ"ש בוחר שם וברלקמן). דזעיר אנפיה, ואית רחמים גודלים דעתיקא סתימאה, במו שבתוב רחמים ניזעה נ"ד: "יבחרם גודלים אקבצת". ואנו איראין רחמים, אך בעוניינו תרבם בדור תהא אין מי שיחתפל בך, שיוכבל לחמשך תרחמים, מחתמת שאין מי שניכר גראת הבורא כל קה, מפני גדל חנויות ותדוקות. וחתקדוש ברוך הוא בעצמו צrisk לחתפל על זה, בראיה בגמרא (ברכות ז): 'מעין שחתקדוש ברוך הוא מתקפל, שנאמר: "וישתחווים בבית תפלה", תפלהם לא נאמר אלא תפלי, מפני שחתקדוש ברוך הוא מתקפל. ומה מתקפל, יהי רצון וכו'.

(ליק"ט קה)

תיקון הכללי

אבל את ה' (תהלים טז, ז). אבל, את אלא אבל את ה', פי' עם ה', כלומר עובד ה', שלא מסתפק בלימוד התורה בלבד, והוא את עצמו להגדיל שמו וכבודו, אלא עובד את ה'. והעזה לה' לקום בעודليل (אם בחוץ לילה אמר בוקר עכ"פ) ולהתבחדד וליסיר כלויותיו במסורת המתהכיב מחשבון הנפש. וזה אשר יענני אף לילות יסורי כלויותי.

אבל את ה' אשר יענני, אף לילות יסורי כלויותי. ואפ' שאינו נכוון מה שעדרם לאओhab לקל מאחרים ולשםו מוסר ותוcharה והערות מאחרים, כי באמת צrik לקל האמת מפי אמורנו (רמבי' בקהドמה למסכת אבות), מ"מ כןطبع האדם כדיוד מהמעניות, שדווקא אם ה' יענני או מעצמו מתעורר בהי" אוף לילות יסורי כלויותי - איז מברך, ולא בשארם מערורים אותו. (מתוך הספר "שי למורה")

רפו"ש לפורתונה בת מול לע"ז חביבה בת תמי ע"ה

ירושלמים עיה"ק תות' בב"א. יום ו' עש"ק לסדר קורה לבדור ... אוחדשה"ט!

בעורת ה' נכתב לך משחו השיר לפרש השבוע. "זיקח קורח... ודtan ואבירם... ואנשימים מבני ישראל חמישים ומאתים, נשיא עדה, קרואי מועד, אנשי שם! ויהללו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לבם, כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה', ועודיעת תנתנאו על קהלה ה' (געוואלד כמה חוץפה) יישמע משה ויפול על פניו" (כמבר ט).

והנה רשי פירש שם רבינו נפל על פניו מפני המחלוקת (ודבריו נובעים ממדרשו תנומה כאן) משל לבן מלך שורה על אביו (עם ישראל כלפי הש"ת), ופיטס עליו אהובה (משה רבינו) פעם ושתיים ושלש, כשורה (פעם) רבייעית, נתרשלו ידי האוחב ההוא. אמר עד מתי אטריך את המלך, שמא לא ייקבל ממנו. ע"ב. ור' סעדיה גאון

פירש שנפלת אפיקים הייתה להציג ולשםו חזון מאתה ה', והו"ד בפי ר' אבן שלמה על פ' מלכים (א, ז) וביאר שביקש שתשרה עליו נבואה להודיעו מה יהיה סופם של אוטם האנשים, והודיעו ה' כל מה שכתב אח"ב. וכיוצא בה רבי אברהם זל' בשם יש אומרים, שנפל על פניו בדרך הנבואות, שהנביא גופו לא עצר כה ונפל, במ"ש (יחזאל א, כה; ג, דניאל, ח ו עיין ידו) ואראה את המואה הגדולה הזאת ולא נשאר כי כה מפני גדל חנויות ותדוקות. וחתקדוש ברוך הוא בעצמו צrisk לחתפל על זה, בראיה בגמרא (ברכות ז): 'מעין שחתקדוש ברוך הוא מתקפל, שנאמר: "וישתחווים בבית תפלה", תפלהם לא נאמר אלא תפלי, מפני שחתקדוש ברוך הוא מתקפל. ומה מתקפל, יהי רצון וכו'.

יסוד חשוב לעניין התהוקות באמונה הקדושה, כי יש מעצים בחיים שנופלים ונוחתים על האדים, בגין חזרות ל민יהם וכן לעמד מול כפיו טוביה וטיפוסים שונים המחרפים ומגדפים את האדם על לא על בכפו, ואין דרך ואין אפשרות להקים "עובדות קירה" על כל סיפור וסיפורו, ואפילה על אחד מהם, וכן מה לעשות כי אם להיות בבחינת "ישמע בזמנו יdom וישתוק" (המבהיר בדבריו בימי קחש זיל בלקוטי מהר"ן ח"א סי') ולקיים הכל בשתייה ורשותה. כי אין מה לעשות, ולהתפלל להשכית על כף, ולהשליך הכל על ה'. אדרבא יתכן מאר, שככל שתירץ ויסביר את עצמו, הדברים ילכו יסתובבו בעלי סוף, ושם דבר לא יעוזר למי שאינו מחפש אמת, וביותר למי שמעוניין בהיפך מן האמת. הלא תראה שכלה האמות במשך כל הדורות מלכלכים בעלי סוף ובעלי קץ עליינו ומוציאים עלילות ובלבולים ופרטוקלים שקיים רק בדמיונות המורשע, והדברים הווים עד עצם היום הזה, ויש הרבה יהודים שטורחים עם כל הכוחות ומשקיעים הרבה מאמצים והרבה כה, כדי לנוקות את

הארות על מאמר "קרא את יהושע" (בסיון)

כি צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום. עניין ריבוי כבוד שמיים הוא באופנים אין מספר, והכלל שישתדל אחר המעשים אשר תולדותיהם קדושת שמוא ואהבתו בפי הבריות ובוכותם ובכלל זה להרבות בלמידה תורה לשמר וולשות ולקיים, כי עיקר כבודו ית' נטלה בשועשין רצונו בבח' רצונו של אדם זה בבודו, ואם לא לילמוד ולודע מוזו וצונו איך יקימינו - וכן בכלל זה להשתדל לקרב בני אדם לעבדתו ית', וכל מה שזוכין להביא תחת כני השכינה מרוחק ביותר, כך מגדל ונתקבב שמו ית' וכקדאית בזוז'ק (יתרו, זף טט). כין דחמו דיתרו איטה ופלח ליה לקב'ה ואמר עתה ידעת כי גדול ה' מכל האלים, בדין כלחו אתרחקו מפולחנהן וידעו דילית בהו ממשו, דין אתייקר יקרא דשמא קדרישא דקב'ה עילא ותטא, ומה גם שעלי פירוב מרוחק שנטרך מביא אה'כ אותו ומקרב עוד כמה מרווחים, נמצוא שע' שמקרב נפש אחת נתפרקן כמה נפשות ונבנין כמה דורות נאמנים לה' ולתורתו, וזה כבודו.

(מתוך הספר "יש מאין")

ותפתח הארץ את פיה

זה בח' בליעת קrho בתוך הארץ כי מבורר שם בהתו' הנ'ל שהאותיות הם בח' גוף והנקודות הם בח' נפש והנקודות נעשין עי' כיסופים טובים וכו' שע' מציריים האותיות לטוב. וקרח פוגם בוזה כנ'ל וע'כ בלו' קrho בתוך הארץ בח'יו כי ארץ ושמותיהם הם בח' גוף ונפש כשור'ל יקרא אל השם מעלה זה הנשמה ואל הארץ וזה הגוף שהוא בח' אותיות ונקודות שהוא בח' לדמן וחסיד אמרתי כਮובן כי' בהتورה אית' לנ' בירא.

וכל עבדות האדם בוזה העולם לבטל הגוף לגבי הנפש שהגוף יעשה רצון הנפש הקדושה, כי כל חיותו רק מהנפש הקדושה וכך נבללים אותיות בנקודות וכו' כ'ש בהتورה אית' לנ' בירא. וכן צרך שתיבטל המלמן נגד החסיד שהוא הצדיק האמת וכנ'ל ואוי נבל ארץ בשמיים שהם בח' גוף נפש. אבל קrho שרצה להగביר ח'ז' בח' הלמן על הצדיק וכנ'ל עכ' ה' עונשו מורה במדעה שהתגברה עליו הארץ ופתחה פיה ובלעה אותו בח'ו להורות כי פgam בזה כי נתן כה באرض שהוא בח' גוף שתתגבר עליו ותבלע אותו בח'ו עי' שער אותיות התורה לרע על שאמר שעריך הוא הלימוד בעלי' צדקות וחסידות וכו'ל. וזהו ופתחה הארץ את פיה ותבלע וכו' כי נונ' פה להארץ לערתו בלו'ו אוטו עי' שער אותיות דברי התורה לרעה כפי תאות גופו שע'ז' נמשכו צירופי האותיות לרעה והגביר בח' גוף שהוא בח' ארץ עד שהיה פה ממש להארץ לבלו'ו אוטו כי מפהה יוצאים הדיבורי' והוא המשיך דבריו התור' לח' גוף בח' ארץ ע'כ נגעש במה שפוגם.

(ליקוטי הלכות חשן משפט הלכות חכירות וקבលות הלכה א'אות לה)

אבידה העתidea להתבקש

וז' במד'ר פ' קrho ריב'ב אומר עתidea לעלות כתיב ויאבדו מטור הקהל ברוד הוא ואמר "תעיתי" כשהוא אבוד בקש עבד' וכו' מה אבידה שנאנמר בדור עתidea להתבקש אף כאן אבידה העתidea להתבקש וכו' הינו שעריק תיקון קrho ועדתו הוاء עי' בעצמו עי' בח' דוד המלך שיסד ס' תהלים ועי' כל הנלוים אליו והולכים בדרךיו ועסקים בספר תהלים ובתחינות ובקשות הרבה ובشيخות והתבוזדות הרבה בין לבין קונים וצוקים בכל פעם תעיתי כשה אבוד וכו'. כי כל מי שחס על נפשו בגין עצמו כמה צרייך לצעק תעיתי כשה אבוד, אם דוד המלך שהיה צדיק כזה צעק תעיתי כשה אבוד מכ'ש וכ' א' וורי' ק' כמה וכמה אנו צרכין לצעק עצוקות אלה וכאליה אליו אלו נוכל למעוא עצמוני וכו'. וכי שהולך בדרך זה הוא מותקן פוגם קrho שפוגמו בוזה כי הם חלקו על כיסופין טובים הנ'ל שהוא בח' הדורך של תפילה והתבוזדות.

(ליקוטי הלכות חשן משפט הלכות חכירות וקבலות הלכה א'אות לה)

ותפתח הארץ את פיה

кроח שחלק על משה רצה למנוע את כל ישראל מלתקרב למשה שהוא הצדיק האמות שעיל ידו עיקר תיקון הפתחים של הקדושה שעיל ידי וזה מוציאין מכח אל הפעול לנו'ל. ע'כ היה עונשו עי' עכמו שגור משה אם כמו כל האדם וכו' ואם בריאה יבראה ה' ופצחה הארץ את פיה וכו' שבזה הראה משה ערכם גודל فهو שיש לו כה להוציא בריאה חדש מהך אל הפעול שהיא עי' עשיית פתחים ושערים להמשך החיות דלעיל מרום כל דרגין עד סוף כל דרגין עד שיהי' נעשהفتح בגשמיota בתחותיות גשמיota הארץ הזאת שהוא תכלית הגשמיota שמשם כל המניעות שבועלם. כי עיקר המניעות של האדם נשך מהמתה שהוא מלובש בגוף מגושם כזה בארץ גשמי כהו. וזה עיקר נסינן האדם וכמובואר לעיל מהה (שע'כ עיקר המקוה על הארץ דיקא ע'ש) ועיקר כח הצדיק הוא שיכול לעשותות פתחים במדריגות העליונות עד שיכל להמשיך האור והחיות דהינו התגלות אלקותו ית' גם בעולם הגשמי הזה בתכלית מדריגות התהחותנות עד שיטקימים. וידע כל פעול כי עתה فعلתו וכו' וכמובואר כבר כמה פעומים שעיקר גודלה הצדיק בח'יו ואחר הסתלקותו שכל מה שעלה למדריגת גבורה יותר ימשיך ויאיר הארץ למדריגות התהחותנות והגמושם יותר וזה הראה משה רבינו אז בעוצם גבורת כהו הנפלא. כי קrho ועדתו נפל'ו כ' עד שבאו לכפירות בשור'ל קrho מין היה עד אמרו שכל אfin כ' כי כל העדה כולם קדושים וכו'. ולא האמינו בגדולה הצדיק שיכל להמשיך חיותו והתגלות אלקותו ממדריגת גבורה בכל פעם. עד שיכל להגביה כל הנופלים והגמושים וכו'. וע'כ הראה משה שיש לו כה להרות לעין כל שהוא יכול להוציא מאכ' הפעול בריאה חדשה ממש עד שיהיה נעשהفتح בשמיota הארץ ממש. וכן נתקיים מיד כ' ויהי ככלתו לדר' וכו' ותבקע הארץ וכו' ופתח הארץ את פיה וכו' שנעשהفتح בהארץ הגשמי ממש. עי' הרשעים והמנועים והחולקים קבלו עונשם ונבלעו מיד. ובכ' ישראל ראו עי' בעצמו גודל فهو של משה שיש לו כה לשושן פתח מרום כל דרגין עד סוף כל דרגין שהוא בח' מוציאין מכח אל הפעול וכו'ל.

(ליקוטי הלכות יורה דעתה הלכות הכשר כלים הלכה ד' אות מט)

לעילוי נשמה

הנה בת יצחק ע"ה

לב'ע' ח' אדר א תשע'ו

ר' יוסף זאב בן שלמה ולמן גוטסמן ו'

לב'ע' י"ח אדר א תשנ"ה

תג'cab'h.

050-4161022

לחזרה בתשובה של חז' בן עלייה ☆ רפוא'ש לעמום בן ניליה

יריב בן מניה
חוור בתשובה שלמה

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות וൺשיות